

HAGFRÆÐISTOFNUN HÁSKÓLA ÍSLANDS

Hagfræðistofnun Háskóla Íslands
Odda v/Sturlugötu
Sími: 525-4500/525-4553
Fax nr: 552-6806
Heimasíða: www.hag.hi.is
Tölvufang: ioes@hag.hi.is

Skýrsla nr. C95:07

Samanburður á niðurstöðum OECD skýrslu og skýrslu Hagfræðistofnunar H.I.

Skýrsla til viðskiptaráðuneytisins

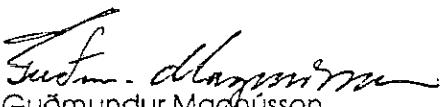
1995

Formáll

Skýrsla þessi er samin að beiðni viðskiptaráðuneytisins. Að henni vann
Ásgær Valdimarsson hagfræðingur.

Hagfræðistofnun Háskóla Íslands,

1 mars 1995

Guðmundur Magnússon,
forstöðumaður

Efnisyfirlit

1. Skýrsla OECD um landbúnaðarstefnu á Íslandi	2
2. Línurit og töflur um PSE og CSE	7
3. Tafla um PSE í heild og í prósentum	10
4. Skýrsla Norrænu Ráðherranefndarinnar um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum	11
5. Hverju munar í raun á þessum skýrslum?	14
6. Heimildir	17
 Viðaukl A Útreikningur á PSE og CSE	 18

Skýrsla OECD um landbúnaðarstefnu á Íslandi var væntanlega skrifuð árin 1993 - 1994 að mestu leyti. Hún hefur ekki enn verið blitt opinberlega en hér er vitnað í hana með góðfúslégu leyfi viðskiptaráðuneytisins. Til stóð að birta hana opinberlega í maí 1995, en nú er að sögn ráðuneytisins í athugun að fresta birtingu til hausts 1995 til að geta teklög fólur fyrir árið 1994 með.

Skýrsla Hagfræðistofnunar um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum:

Landbrugspolitik og husholdningars ökonomi (Nord 1993:9) var skrifuð árin 1991-1992 fyrir Norrænu Ráðherranefndina í tengslum við neytendasamtök á Norðurlöndunum.

1. Skýrsla OECD um landbúnaðarstefnu á Íslandi

Skýrsla OECD um landbúnaðarstefnu á Íslandi er mikil rit og því verður aðeins unnt að segja frá nokkrum hluta hennar hér.

Skýrslan er merkt COM/AGR/APM/TD/WP(94)108. Hún er skrifuð fyrir Landbúnaðarnefnd OECD og undirnefnd hennar sem fjallar um landbúnaðarstefnu og markaðsmál.

Tafla 1.1 sýnir yfirlit yfir PSE eða "Producer Subsidy Equivalent" sem þýða má "styrkigildi til framleiðenda" á Íslandi árin 1988-1993.

Tafla 1.1 PSE eða "styrkigildi til framleiðenda" 1988 - 1993

Milljónir ísl. króna á verðlagi hvers árs

	1988	1989	1990	1991	1992	1993
1 Markaðsstuðn.	6218	7229	8157	9002	6676	3624
2 Beinrar grelðslur - gjöld	202	210	210	293	1957	4219
3 Óbeinn stuðningur	463	682	577	493	527	525
4 Almenn fyrirgreiðsla	510	659	600	662	514	413
5 Samtals PSE	7393	8779	9544	10451	9675	8779
6 Framleiðsluverðmæti	8698	10435	11425	12266	11924	11688
7 Heildar PSE hlutfall	85%	84%	84%	85%	81%	75%
8 - Umfram fóðurkostn.	- 243	- 310	- 151	- 69	- 75	- 82
9 Hreint PSE hlutfall	82%	81%	82%	85%	81%	74%

Heimild: Tafla 13-A í Annex 2 í skýrslunni sem sýnir nýjustu útreikninga á stuðningi með PSE aðferð.

Í línu 1 í töflunni er sýnd upphæð svonefnds "markaðsstuðnings" sem rekja má til innflutningsbanns á helstu landbúnaðarvörum. Markaðsstuðningurinn er mismunur verðs til framleiðenda hér á landi og erlendis margfaldað með framleddu magni ár hvert.

Í línu 2 er sýnd samtala þeirra greiðslna og gjalda sem lögð eru á greinina. Gjöldin eru tág tala og því er þessi líður mest þeirra greiðslur. Og nær eingöngu þeirra greiðslur árið 1993 þegar þær hafa hækkað í 4,2 milljarða á ári.

Í línu 3 er upphæð óbeins stuðnings. Þetta eru kostnaðarliðir sem byggjast dálítið á mati, en eru meira taldir greinilega tilheyra landbúnaði en almenn fyrirgreiðsla.

Í línu 4 er samanlögð almenn fyrirgreiðsla sem tengist landbúnaði. Þetta er kostnaður sem felst í skólakerfi, samgöngum o. fl. sem sleppa mætti ef landbúnaður væri ekki stundaður. Mat á þessum kostnaði hefur verið í endurskoðun undanfarið og fer lækkandi við nánari skoðun frá hendi OECD.

Í línu 5 er PSE metinn stuðningur samtals í milljónum króna á verðlagi hvers árs.

Í línu 6 er framleiðsluverðmæti samtals í milljónum króna á verðlagi hvers árs.

Í línu 7 er sýnt hlutfall heildar PSE og framleiðsluverðmætis, þ.e. lína 5 deilt með línu 6.

Í línu 8 er umfram fóðurkostnaður sem felst m.a. í hærra áburðarverði hér á landi en almennt í ESB.

Hreint PSE hlutfall í línu 9 sýnir að stuðningurinn hefur verið frá 85% til 74% á síðastliðnum sjö árum.

Sem dæmi má taka kindakjöt sem fá má á 140-150 krónur kílólð erlendis skv. nýlegum heimildum. Afurðastöðvar greiða 218 krónur fyrir kílólð til bænda og ríkið greiðir aðrar 218 krónur þeint fyrir hvert kíló. Annarstuðningur er metinn hér 50 krónur á kíló.

Dæmið lítur þannig út:

Greiðsla afurðastöðva	218	kr/kg
- heimsmarkaðsverð	140	kr/kg
= markaðsstuðningur	78	kr/kg
+ beinar greiðslur	218	kr/kg
+ annar stuðningur	50	kr/kg
= hreinn stuðningur (PSE)	346	kr/kg
Framleiðslukostnaður	486	kr/kg
PSE hlutfall	71%	

Hér er PSE hlutfall 71% og hlutfallið milli heimsmarkaðsverðsins í dæminu og helldarframleiðslukostnaðar hér á landi er einmitt 29%, þ.e. $140/486 = 0,29$.

En þá á eftir að taka tillit til flutningskostnaðar hingað og vinnslukostnaðar þannig að munurinn til neytenda hér yrði væntanlega töluvert minni. Hann yrði því minni sem varan er ódýrari miðað við þyngd og rúmmál.

Það verður að gæta þess að verið er að bera saman verð til framleiðenda erlendis, þ.e. það verð sem þeir bjóða vöruna á, sem aftur ræðst af þeim styrkjum sem þeir njóta, og verð innlendarar vörum að meðtöldum öllum innlendum kostnaði við framleiðslu hennar. Með því að kaupa erlendu vöruna erum við óbeint að nýta styrki sem veittir eru til framleiðslunnar í því landi.

Sjá má að markaðsstuðningurinn eykst milli 1988 og 1991 en lækkar síðan. Þessi tala sýnir mun á verði til framleiðenda hér á landi og verði til framleiðenda erlendis ("heimsmarkaðsverði") sem er síðan margfaldaður með framleiðslumagni hér á landi. Hún getur því hækkað vegna meiri verðmunar eða meiri framleiðslu. Og lækkað vegna minni verðmunar og minni framleiðslu. Milli 1992 og 1993 lækkar hún um næstum helming og stafar það af því að verð til framleiðenda hér hefur verið lækkað verulega,

þ.e. munurinn á því og verði erlendis er nú minni en áður og jafnframt er framleitt magn örlitið minna. Einnig gæti verði erlendis hafa hækkað. Belnar greiðslur hafa á móti aukist úr tæpum tveimur milljörðum króna árið 1992 til 4,2 milljarða króna árið 1993. Óbelinn stuðningur og almenn fyrirgreiðsla hafa lítið breyst. Heildarstuðningur er næstum milljarði minni árið 1993 en hann var árið 1992. Það þýðir 10% lækkun á greiðslum til bænda sem eru umfram það sem framleiðslukostnaður erlendis myndi útheimta.

Það er ekki auðvelt að útskýra hugsunarganginn að baki mati á PSE stuðningi. Hér að ofan er það reynt í fáum orðum með einu dæmi. En formlega útskýringu með jöfnum er að finna í kafla 6 hér að neðan.

Heildarverðmaðti framleiðslu hér að ofan bendir til þess að stuðningur sé sýndur sem hlutfall af samanlöögðu framleiðsluverðmaðti mjólkur, kindakjöts, nautakjöts, alifuglakjöts, svínakjöts, eggja og kartaflna en jaðargrelnar séu ekki taldar með. Þ.e. framleiðsluverðmaðtið svarar nálægt því til þeirrar stærðar samkvæmt töflu 4.21 kafla 4.

Hins vegar hefur mat á almennri fyrigreiðslu verið lækkað um rúmlega 1,1 milljarð íslenskra króna frá því sem birtist í grein Vigdísar Jónsdóttur (Fjármálatíðindi 2/1992) og munar um minna 1 þessum útreikningi því það lækkar stuðningshlutfallið um tæp 13% stig. Þannig að sú lækkun og tillit til umfram fóðurkostnaðar skýrir væntanlega muninn á þessum tölum og því sem birtist í grein Vigdísar í Fjármálatíðindum. Þessi breyting stafar af nánari skoðun á reglum OECD um hvað beri að taka með sem stuðning við landbúnað. Sumt af því sem áður var talið stuðningur við landbúnað er nú talið heyra til umhverfismála almennt. Þarna sé um að ræða framkvæmdir sem gagnast allri þjóðinni en ekki bændum einum. Jarðræktarfamlög eru til dæmis ekki talin til stuðnings við landbúnað.

Það er ósamræmi á milli talna í töflu III.5 um framlög ríkisins til landbúnaðar árin 1979-1993 og töflu 13 - A sem sýnir útreikning á stuðningi við landbúnað sömu ár. Í fyrri töflunni er liðurinn almenn fyrigreiðsla (General Services (D) á bls. 401 Ann 1), og í þeiri selnni er einnig liðurinn almenn fyrigreiðsla (General Services (E) í töflu 3.1 hér á eftir og á bls. 631 Ann 2).

Tafla 1.2 Almenn fyrigreiðsla ríkisins og almenn fyrigrelösla ríkisins
Milljónir ísl. króna á verðlagi hvers árs

Ár	1988	1989	1990	1991	1992	1993
Almenn fyrigrelösla skv töflu III.5	1108	1348	1420	1482	1042	855
Almenn fyrigrelösla skv töflu 13 - A	510	659	600	662	514	413
Mismunur	598	689	820	820	528	442

Ef alltaf er fylgt sömu skilgreiningu á almennri fyrirgreiðslu til landbúnaðar ætti að koma sama talan í báðum töflunum. Gott væri að fá fram skýringu á þessum mismun.

Útreikningarnir hér að ofan eru sambærilegir að mórgu leyti við útreikning sem sýndur er í kafla 4 en að sumu leyti er um að ræða frávik og breytingar vegna mismunandi mats á framlögum og fyrirgreiðslu og endurskoðun á framleðsluverðmæti.

Bæði nýtt og eldra mat á stuðningi við landbúnaðinn hér á landi byggja á tölum frá landbúnaðarráðuneytinu og bændasamtökunum. En þess verður að geta að eldra matið er byggð á AMS útreikningi (sbr. skýringu í kafla 4) sem var gerður árið 1991 en það nýja á PSE útreikningi frá 1993-94. Mismunur aðferða og örþróun í þessari upplýsingavinnslu hér á landi skýrir muninn. Þannig að má telja að báðar tölur séu réitar miðað við þær upplýsingar sem lágu fyrir og stuðst var við þegar útreikningar voru gerðir.

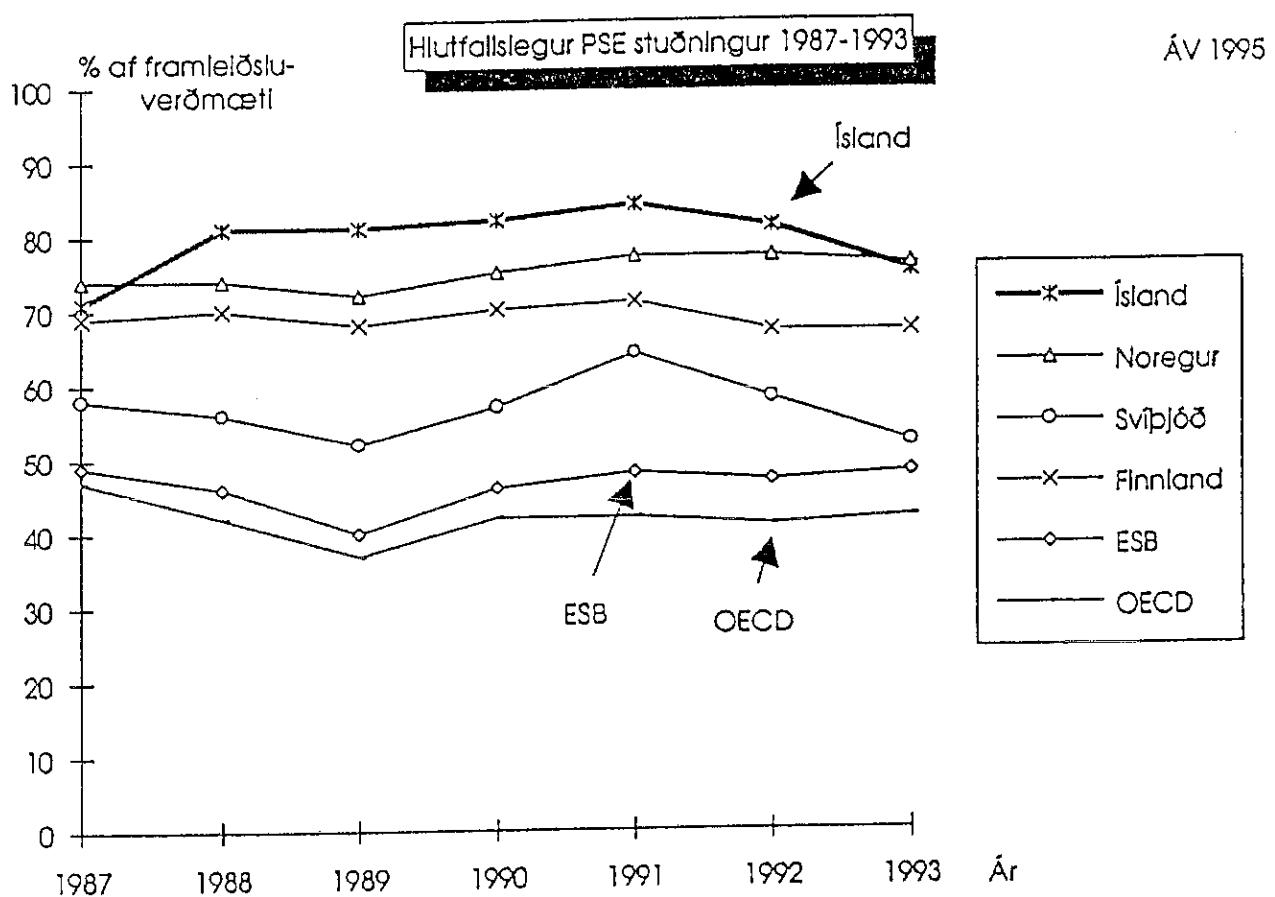
Benda má á að liðir 3 (óbeinn stuðningur) og 4 (almenn fyrirgreiðsla) byggja talsvert á mati þess sem tekur saman tölurnar.

Meginniðurstaða OECD skýrslu virðist vera að stuðningur hafi verið mikill hér á landi undanfarin 5-10 ár en sé að minnka töluvert á síðustu tveimur árum. Þetta er í samræmi við fyrri niðurstöður um mat á stuðningi.

2. Línurit og töflur um PSE og CSE

Línurit 2.1

Sýnir PSE (Producer Subsidy Equivalent) eða styrkigildi til framlelðenda landbúnaðarvara á Íslandi og í Noregi, Svíþjóð og Finnlandi ásamt meðaltali ESB og OECD árin 1988-1993.

Heimild: Tafla 13-A í Annex 2 í skýrslunni sem sýnir nýjustu útreikninga á stuðningi með PSE aðferð.

Línurit 2.1 sýnir styrkigildi til framleiðenda sem hlutfall af framleiðsluverðmæti árin 1988-1993. Af þessum sex löndum erum við hæstir þangað til árið 1993 þá fer Noregur örlítið upp fyrir okkur.

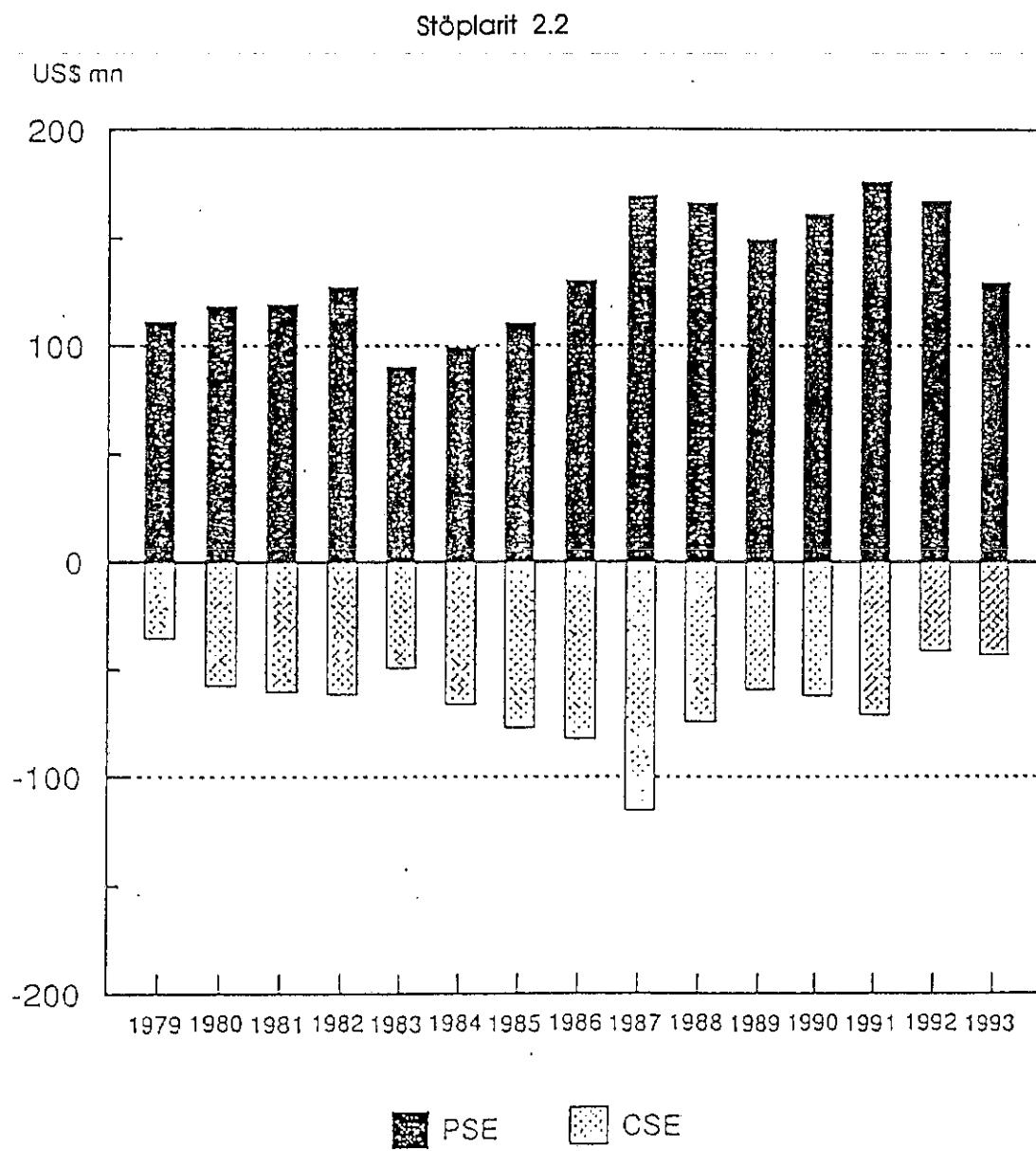
Sú staðreynd að stuðningurinn var þetta mikill á þessu tímabili styður fyrr niðurstöður og því er ekki um neinari stórkostlegar breytingar að finna í skýrslu OECD.

Á næstu síðu er stöplarit sem sýnir PSE (Producer Subsidy Equivalent) og CSE (Consumer Subsidy Equivalent) á Íslandi árin 1979 - 1993.

Þrátt fyrir að PSE og CSE séu sett saman í stöplarit má ekki draga CSE frá PSE eða leggja saman því þessar staðir skarast. Þróunin í þeim er tengd því sameiginlegur liður felst í markaðsverndinni, þ.e. mun á innlendu verði til framleiðenda og heimsmarkaðsverði til framleiðenda. En í PSE er þetta margfaldað með framleiddu magni meðan í CSE er margfaldað með seldu magni. Ef umframframleiðsla er í landinu er ljóst að markaðsstuðningur verður meiri í PSE en í CSE útreikningi.

Í CSE aðferð er markaðsstuðningur ((innlent verð - erlent verð) * selt magn) neikvæð tala og niðurgreiðslur sem jákvæð tala. Upphæð CSE lækkar þegar verðmunur minnkar, eða sala minnkar og þegar niðurgreiðslur eru auknar.

Á stöplaritinu má sjá stuðning samkvæmt PSE og CSE aðferðum árin 1979-1993. Tölurnar eru í US dollarum á verðlagi hvers árs. Matið er unnið af landbúnaðarskrifstofu OECD, en byggir væntanlega á upplýsingum frá landbúnaðarráðuneyti Íslands.

Heimild: OECD skýrsla um landbúnaðarstefnu á Íslandi, línumit III.2, bls 59 í Annex 1.

3. Tafla um PSE í heild og í þrósentum

DETAIL DES RESSOURCES DE POLITIQUE GÉNÉRALE: PRODUCTION

4. Skýrsla Norrænu Ráðherranefndarinnar um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum

Skýrsla þessi var unnin af Hagfræðistofnun Háskóla Íslands árin 1991-1992. Hún fjallar um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum og nefnist: Landbrugspolitik og husholdningars ökonomi (Nord 1993:9). Hún var gefin út árið 1993 í bókarformi.

Þegar bókin var skrifuð var ekki unnt að fá útreiknað styrkigildi til framleiðenda landbúnaðrvöru eða PSE (Producer Subsidy Equivalent) hjá opinberum aðilum hér á landi. Þá var þessi útreikningur var á byrjunartígi hér og bændasamtökini virtust hafa sittihvað við þessa aðferð að athuga. Þeim fell betur svonefnd AMS aðferð (Aggregate Measurement of Support) og höfðu tiltækjar útreiknaðar tölur miðað við þá aðferð. Í ofangreindri skýrslu var tekin sú stefna að nota tölur um stuðning sem var reiknaður með svonefndri AMS aðferð sem sýnir markaðsstuðning miðað við helldsöluverð innanlands. Þá er erlenda vlömiðunarverðið væntanlega einnig með helldsöluálagningu. Fyrir hin Norðurlöndin eru notaður PSE útreikningur vegna þess að þar er búið að framkvæma þannig útreikninga og þeir höfðu verið birtir opinberlega. Þetta er útskýrt í skýrslunni á blaðssíðu 106 í kaflanum "Dataindsamling".

Sú nlöurstaða hefur ekki breyst að árin 1986-1993 var stuðningur hér mestur innan OECD þegar miðað er við hlutfallslegt PSE, þ.e. stuðning sem hlutfall af framleiðsluverðmæti, sbr. línum 2.1 hér að ofan.

Hagfræðistofnun hefði helst viljað nota PSE útreikninga frá upphafi þessarar athugunar og hafði reyndar fjallað um hana í skýrslu til viðskiptaráðherra árið 1991. En til að tryggja áreiðanleika talna var tekin sú stefna að nota það sama og bændasamtökini gerðu (þ.e. AMS) á þeim tíma (árið 1991). Að því er virðist er að nást samstaða um aðferðir með PSE útreikningi og að þær eru að verða viðteknar við samanburð á landbúnaðarstefnu milli landa, sjálfsagt vegna þess að OECD hefur valið þá aðferð.

Tafla 4.1 sýnir niðurstöðu í AMS útreikningi á stuðningi árið 1988:

Verðlag 1990	Milljónir ísl. króna
Samtals AMS reiknaður stuðningur 1988 (verðlag 1990)	10.442
Framleiðsluverðmæti 1988 (verðlag 1990)	9.436
Stuðningur/framleiðsluverðmæti	111%

Heimild: Skýrsla Hagfræðistofnunar Háskóla Íslands um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum: Landbrugspolitik og husholdningars ökonomi (Nord 1993:9). Tölurnar eru fengnar úr "Agricultural Negotiations Country Lists Iceland (1990)" og frá Ríkisbókhaldi. Þær eru því fengnar frá samninganeftnd okkar í GATT viðræðunum eða frá landbúnaðarráðuneytinu.

Í grein Vlgðísar Jónsdóttur (Fjármálatíðindi 2/1992) er að finna PSE útreikning fyrir árið 1988:

Tafla 4.2

Verðlag 1988	Milljónir ísl. króna
Samtals PSE reiknaður stuðningur 1988	9.426
Framleiðsluverðmæti 1988	9.170
PSE hlutfall (Stuðn./framleiðsluverðm. aðalgreina)	103%

Hér stuðningur sýndur sem hlutfall af samanlöögðu framleiðsluverðmæti mjólkur, kindakjöts, nautakjöts, alifuglakjöts, svínakjöts, eggja og kartaflna.

Hér vantar að draga frá kostnað vegna dýrari aðfanga, þ.e. vegna hærra fóðurverðs og áburðarverðs. Við það færstu stuðningurinn væntanlega nlöur um 10% og er þá farinn að nálgast nýjustu tölur sem eru rúmlega 80% stuðning á þessu tímabili eins og sú sem sýnd er í töflum í OECD skýrslunni hér að neðan.

Ef bætt er við öðrum landbúnaðarafurðum, þ.e. grænmeti, hrossakjöti o. fl. jaðargreinum í landbúnaði *eykst framleiðsluverðmætið og hlutfall stuðnings lækkar*

9	Framleiðsluverðmæti 1988	11.808
10	PSE hlutfall (Stuðn./framleiðsluverðm allra greina)	80%

5. Hverju munar í raun á þessum skýrslum?

Helsti munur á ofangreindum skýrslum virðist liggja í misgóðum upplýsingum frá landbúnaðarráðuneytinu og úr heimildum frá viðræðunefnd Íslands í Uruguay hluta GATT follabandalags viðræðna. Það talnaefni sem er nýtt er yfirlitt nær sannleikanum en það sem er gamalt. En gæta verður þess að hagsmunaárekstrar séu ekki látnir hafa áhrif á þær tölur sem eru birtar.

Skýrsla Hagfræðistofnunar um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum:

Landbrugspolitikk og husholdningers ökonomi (Nord 1993:9) var skrifuð fyrir Norraenú Ráðherranefndina á árunum 1991 og 1992. Hún var var unnin í tengslum við neytendasamtök á Norðurlöndum og fjármálaráðherra landanna. Mynduð var vinnunefnd með fulltrúum neytendasamtaka á Norðurlöndum til að stýra verkinu. Þaðum kann því að finnast Hagfræðistofnun vinna fyrir neytendasamtokin gegn hagsmunum landbúnaðarins í þessu máli.

Óvissa um helmsmarkaðsverð hefur þau áhrif að mat á markaðsstuðningi getur verið mismunandi. Hér hefur ekki verið litið sérstaklega á þann lið en í töflum 1.1 og 4.2 munar um 10% á þessum lið. Þ.e. hann er 7.1 milljarður íslenskra króna í grein Vigdísar Jónsdóttur en 6,2 milljáðar í OECD skýrslunni. Þessi liður er svo aðeins 4,4 milljarðar ísl. kr. í skýrslu Hagfræðistofnunar þar sem notaður er AMS aðferð í stað PSE aðferðar.

Það má álykta að gagnrýnendur skýrslunnar frá því snemma árs 1993 gleymi því hve ör þróun hefur orðið í upplýsingavinnlu í þessum efnum. Það alkannta til dæmis að tölur um ríkisútgjöld eru endurskoðaðar þegar frá liður þannig að talan fyrir 1994 sem núna er birt getur hafa haekkað eða laekkað í hagskýrslum á næsta ári. Þetta finnst mönnum eðlilegt enda þótt ávallt sé verlóð að reyna að stytta tímann þar til endanlegar tölur fást fram.

Telja má að í skýrslu Hagfræðistofnunar Háskóla Íslands um landbúnaðarstefnu á Norðurlöndum hafli komið fram bestu upplýsingar sem völ var á á þeim tíma sem hún var skrifuð.

Nýri tölur eru lægri vegna endurskoðunar landbúnaðarráðuneytis á útreikningi markaðsstuðnings og lægra mati á almennri fyrirgreiðslu.

Í vinnu Hagfræðistofnunar eru tölur sém eru fengnar úr gögnum varðandi tollaviðræður þ.e. Agricultural Negotiations Country lists Iceland í Uruguay Round of Multilateral Trade Negotiations. Reykjavík September 1990. Þessi heimild var talin áreiðanleg árin 1991-1992.

En útreikningur með AMS aðferð er ekki alveg sambærilegur við útreikning með PSE aðferð.

Í töflu 4.2 eru tölur úr grein Vigdísar Jónsdóttur í Fjármálatíðindum (2/1992) en í henni er í fyrsta skipti reynt að reikna stuðning við landbúnað á Íslandi með PSE aðferð. Tölur í OECD skýrslu eru í töflu 1.1, en þessir útreikningar eru nokkurn veglinn sambærilegir.

Í grein Vigdísar er PSE eingöngu reiknað fyrir stuðning sem hlutfall af allri landbúnaðarframleiðslu, en það er þremur milljörðum króna hærra en framleiðsluverðmæti (leiðrétt) samkvæmt OECD skýrslunni. Þarna er um að ræða 26% mun, þ.e. tala landbúnaðarráðuneytis í OECD skýrslu er 26% lægri en hin. Hvort mismunur stafar af því að framleiðsluverðmæti jaðargreina vantar í OECD skýrslu skal ekki fullfyrta en það virðist líkleg skýring.

Það má sjá að ofan að mörg frávirk hafa verið í gangi í útreikningi á stuðningi við landbúnað. Þess vegna verður að taka öllum tölum með nokkrum fyrirvara og fá fram hvernig staðið hefur verið að útreikningi ef það er ekki útskýrt í fylgiskjölum.

8 HEIMILDASKRÁ

- 1 Nordisk Ministerråd, Konsument: *Landbrugspolitik og husholdningers økonomi* (Nord 1993;9) NORD 1989:15.
- 2 OECD: *Review of Agricultural Policies in Iceland*, Main report + Annexar 1,2 og 3 og Summary and Conclusions. Aðalskýrslan er merkt: COM/AGR/APM/TD/WP(94)108.
- 3 Vlgðís Jónsdóttir: "Stuðningur stjórnvalda við landbúnað," *Fjármálatíðindi* nr. 2/1992.
- 4 Hagfræðistofnun Háskóla Íslands: *Verðmyndun og þróun matvöruverðs á Íslandi*, Reykjavík, ágúst 1991.
- 5 Hagfræðideild Seðlabanka Íslands: *Hagtölur mánaðarins*, 214.blað, janúar 1992.

VIÐAUKI A. ÚTREIKNINGUR Á PSE OG CSE

Tekjuígildi eða styrkígildi - áhrif heimsmarkaðsverðs.

A.1 Skilgreining á "Styrkígildi til framleiðenda" (PSE)

Snemma á áttunda áratugnum hafði prófessor Tim Josling hjá FAO, Landbúnaðarstofnun Sameinuðu þjóðanna, forstu um að þróa aðferð til að meta þá styrki sem landbúnaður nýtur við framleiðslu á afurðum sínum. Hugtökini sem þessi aðferð byggist á eru nefnd "Producer Subsidy Equivalent" sem þýða má "styrkígildi til framleiðenda" og "Consumer Subsidy Equivalent" (CSE) sem þýða má "styrkígildi frá neytendum".

PSE er ætlað að sýna heildartekjutap framleiðenda ef stuðningi væri hætt. Það gefur til kynna þær millifaerslur sem færast frá skattgreiðendum og ríkisvaldinu til framleiðenda í gefnu landi við framkvæmd landbúnaðarstefnu þess. PSE mælir mun á heildarkostnaði, samtals, við að afla landbúnaðarvara með núverandi skipan og heimsmarkaðsverði. Þennan mun er ekki unnt að brúa til skemmri tíma

Upphæðir millifaerslnanna er unnt að reikna og PSE mælist í peningum eða sem hlutfall í prósentum. Það á að vera mögulegt að reikna PSE gildi fyrir hverja vörutegund fyrir slg.

Við útreikning á PSE eru eftirfarandi liðir teknir með:

- 1 Allar aðgerðir sem hafa áhrif á verð til framlelðenda og neytenda.
- 2 Allar beinrar greiðslur til framlelðenda, sem ekki leiða til hækkunar á verði vörunnar.
- 3 Allar aðgerðir sem minnka kostnað við aðföng til framlelðslunnar, bæði rekstrarvörur, fasteignir og landnot.
- 4 Aðgerðir sem minnka kostnað bænda eða millilíða án þess að þeir fá sjálfrir greiðslur (almenn fyrirgreiðsla og þjónusta).
- 5 Aðrir óbeinir styrklir, t.d. svæðisbundnar niðurgreiðslur.

Sýna má PSE á þrennan hátt:

- 1 Sem samanlögð verðmæti millifærð frá skattgrelðendum til framlelðenda.
- 2 Sem heildarmillifærslur á framlelðslueiningu.
- 3 Heildarmillifærslur sem hlutfall af framlelðsluverðmæti með millifærslum.

Sýna má verðmæti framlelðslunnar á innanlandsverði eða heimsmarkaðsverði.

Þegar notað er jöfnuform er það svona:

$$\text{Heildar PSE} = Q_p(P_d - P_w) + D - L + B \quad (1)$$

$$\text{PSE á vörueiningu} = \text{Heildar PSE} / Q_p \quad (2)$$

$$\text{Hlutfalls PSE} = 100(\text{Heildar PSE}/(Q_p * P_d + D - L)) \quad (3)$$

Ef finna á stuðninginn sem hlutfall af framleiðsluverðmæti á helmsmarkaðsverði að við bættum styrkjum er P_w sett í stað P_d í jöfnu nr. 3.

Hér er:

Q_p = Framleitt magn

P_d = Innanlandsverð

P_w = Helmsmarkaðsverð

D = Beinir styrkir

L = Skattar og gjöld á framleiðendur

B = Almenn fyrirgreiðsla (óbeinir styrkir)

Sem dæmi má taka útreikning frá OECD á styrkigildi við mjólkurframleiðendur í Finnlandi og Svíþjóð árið 1988. Vegna tímaskorts er ekki sett fram dæmi með íslenskum tölum. En aðaltilgangurinn er að sýna dæmi um útreikning á PSE en ekki að setja framtölur um íslenskan landbúnað í þessum kafla.

	Finnland	Svíþjóð
	Verðmæti	Verðmæti
	1 millj. FIM	1 millj. SEK
1	Framleiðsla (þús.tonn)	2.781
2	Verð (FIM/SEK/tonn)	x 2.570
3	Verðmæti framleiðslunnar	= 7.147
4	Beinar greiðslur	+ 1.055
5	Leiðrétt framleiðsluverðmæti	= 8.202
		= 10.284

Nú er fengið verðmæti framleiðslunnar að viðbættum millifærslum. Þá er næsta skref að að meta styrkigildi við mjólkurframleiðendur til að geta fundið hlutfallið á milli þess og framleiðsluverðmætisins.

Styrkigildi við mjólkurframleiðendur í Finnlandi og Svíþjóð árið 1988:

	Finnland	Svíþjóð
	milljónir FIM	milljónir SEK
6 Frávik frá heimsmarkaðsverði ((Pd-Pw)Qp)	5.455	7.747
7 Beinar greiðslur	+ 1.055	+ 0
8 Niðurgreiðsla aðfanga	+ 306	+ 175
9 Almenn fyrirgreiðsla	<u>+ 583</u>	<u>+ 373</u>
10 Heildar stuðningur (Heildar PSE)	= 7.399	= 8.295

Heildar PSE sem hlutfall

af leiðréttum framleiðslukostnaði	90%	81%
-----------------------------------	-----	-----

Til frádráttar brúttóstuðningi kemur munur á fóðurverði innanlands og heimsmarkaðsverði á fóðri.

11 Umfram fóðurkostnaður	- <u>1.526</u>	- <u>873</u>
12 Hreint stuðningur (hreint PSE)	= 5.873	= 7.421

Hreint PSE við mjólkurframleiðslu sem hlutfall

af leiðréttum framleiðslukostnaði	72%	72%
-----------------------------------	-----	-----

Samhengi milli innanlandsverðs og helmsmarkaðsverðs og PSE árið 1988 fyrir Finnland og Svíþjóð má einnig sýna í íslenskum krónum á lítra af mjólk.

ISK/lítra	Finnland	Svíþjóð
Leiðrétt innanlandsverð (LPd)	29,8	21,1
Innanlandsverð (Pd)	26,0	21,1
Helmsmarkaðsverð (Pw)	- 6,2	- 5,3
Pd - Pw	= 19,8	= 15,8
Annar stuðningur	= 7,2	= 1,1
Annað óhagræði	= 5,6	= 1,8
Hreint PSE í ísl.kr/lítra	= 21,4	= 15,8
Hreint PSE í % af LPd	72	72

(Meðalgengi FIM og SEK árið 1988 er notað)

A. 2 Skilgreining á "Styrkígildi frá neytendum" (CSE).

Styrkígildi neytenda við framlelðendur (og skattgreiðendur) eða "Consumer Subsidy Equivalent" (CSE) er ætlað að sýna heildarávinning neytenda ef stuðningi (aðallega innflutningbönn) við sölu tiltekinnar innlendirar vörðu væri hætt og meta þannig tap neytenda af verndinni⁽⁸⁾. Það gefur til kynna þær millifærslur sem færast frá neytendum til framlelðenda (og skattgreiðenda) við kaup neytandans á ákveðinni landbúnaðarafurð. Það er bundló kaupum á vörðu eingöngu, en PSE er greitt í gegnum skattkerfi einnig. PSE og CSE eru því skyld hugtök.

CSE má sýna á þrjá vègu:

1. Heildarmillifærslur tilkomnar vegna neyslu vörunnar.
2. Millifærslur á vörueiningu.
3. Heildarmillifærslur sem hlutfall af heildardeyssluverðmaeti með millifærslum.

CSE má einnig sýna í fomúlum:

$$\text{Heildar CSE} = -Qc(Pd - Pw) + G \quad (4)$$

$$\text{CSE á vörueiningu} = \text{Heildar CSE} / Qc \quad (5)$$

$$\text{Hlutfalls CSE} = 100(\text{Heildar CSE})/(Qc * Pd) \quad (6)$$

Gildi CSE er oftast nelkvæð tala en hún getur einnig verið jákvæð.

Hér eru:

Qc = Innanlandsneysla í tonnum

G = Niðurgrelöslur til neytenda

Oft reynist erfitt að aðgreina millifærslur sem koma í gegnum vöruberð frá þeim sem koma í gegnum skattkerfið, enda þótt það virðist auðvelt. Aðgerðir hafa oft í för með sér bæði millifærslur frá neytendum og skattgreiðendum. Dæmi um þetta eru aðgerðir til að halda verði innanlands á ákveðinni vörutegund yfir helmsmarkaðsverði á henni með því að takmarka framboð á innanlandsmarkaðnum. Ef varan er flutt úr landinu þarf að greiða með útflutningnum. Og um leið þarf að varna því að sama vörutegund sé flutt inn frá öðru landi á lægra verði en nemur innanlandsverðinu. Innfluttu vöruna þarf því að tolla, eða setja innflutningskvóta á hana. Í báðum tilvikum greiðir neytandinn í viðkomandi landi hærra verð fyrir vöruna en ella. Hvað varðar

Útflytjandann þarf að leggja fram fé til greiðslu áútfutningsbótunum en á móti fást tolltekjur af innflutningum.

A. 3 Heimsmarkaðsverð í útreikningi á PSE og CSE

Töluverðu skiptir fyrir mat á markaðsstuðningi hvaða "heimsmarkaðsverð" stuðst er við. Það er erfitt að setja fram tölur um "heimsmarkaðsverð" því verð á matvörum er á sífelliðri hreyfingu upp og niður eftir aðstæðum á matvorumörkuðum. Framboð ræðst í mörgum tilfellum af uppskerumagni og eftirlspurn er háð því hvort kaupendahópurinn er stöðugur eða ekki.

Þær tölur um "heimsmarkaðsverð" og mun á því og verði til framleidenda og í heilðsölu sem hér hafa verið til grundvallar eru fengnar frá landbúnaðarráðuneyti og bændasamtökunum.